

relse hurtigst muligt. Der er ogsaa meget, der taler for, at Struer oprettes til Købstad. Den har nu et Indbyggerantal paa over 4,000, og den har paa saa at sige alle Omraader en rent købstadmæssig Karakter. Arbejdet med Byens Administration vil blive betydelig lettere, naar de gældende Regler for Købstæderne kan anvendes. Et af de Punkter, hvor der altid er nogen Vanskelighed, naar en Sognekommune skal oprettes til Købstad, er Spørgsmaalet om, hvorledes Forholdet skal ordnes mellem den og Amtskommunen. Men det oplyses her, at der er opnaaet Enighed mellem Ringkøbing Amtsråd og Struer Sogneraad angaaende Vilkaarene for det Fællesskab, der hidtil har bestaaet. Et andet Forhold, som der er Grund til at lægge Mærke til, omhandles i Slutningen af § 13. Der eksisterer det ejendommelige Forhold, der hidtil har været ubekendt for mig, at Havnen i Struer tilhører Holstebro Kommune. Det oplyses, at der har været ført Forhandlinger mellem Holstebro Byraad og Struer Sogneraad om en fremtidig Ordning af Havneforholdene, men at disse Forhandlinger ikke har ført til noget Resultat. Lovforslaget gaar da ud paa, at Indenrigsministeren bemyndiges til efter Samraad med Ministeren for offentlige Arbejder at fastsætte nærmere Regler for Struer Byraads Medvirkning ved Havnens Styrelse. Jeg skal indrømme, at jeg i dette Øjeblik ikke har noget Kendskab til Havneforholdene i Struer, men det forekommer mig, at Struer Byraad maa have nogen Indflydelse paa, hvordan Havnen skal styres og drives i Fremtiden. Og der er heller ikke hverken fra Struers eller Holstebros Side rejst nogen Indvending mod den Form for Løsningen, der her er foreslaaet. Jeg kan heller ikke indse andet, end at den er saa god, som den overhovedet kan faas. Jeg mener ogsaa, at der ikke er Grund til at lade Lovforslaget gaa i Udvalg. Hermed skal jeg ligesom de ærede tidligere Talere anbefale det til hurtig Gennemførelse.

Wulff: Jeg kan paa mit Partis Vegne med ganske faa Ord slutte mig til de foregaaende Talere og anbefale Lovforslagets Fremme — ogsaa dets hurtige Fremme. Det er kun en ganske naturlig Ting, at de opvoksende Byer — og særlig i de Landsdele, der før har været tyndt befolkede, men som nu har faaet en tættere Befolkning, bliver der jo efterhaanden mange saadanne — ønsker at træde ind i Række med Landets øvrige Købstæder.

Der foreligger et Ønske fra Byen om Oprettelse til Købstad, og dette forekommer mig egentlig tilstrækkeligt til at motivere Lovforslagets Fremme. Jeg ser ikke nogen Grund til, at man her i Rigsdagen skulde modsætte sig et saadant Ønske. Det kan paa forskellig Maade være Kommunen til Fordel, at den oprettes til Købstad, og det kan ikke være til nogen Skade eller gribe ind i Næringslivets Forhold nogetsteds. Jeg ser derfor ikke, at noget kunde tale imod Fremme af Lovforslaget.

Naar ogsaa jeg med nogle faa Ord skulde berøre det særlige Forhold med Havnen, vil jeg sige, at det er mig vel bekendt, at det i Aarens Løb har givet Anledning til Strid mellem de to Kommuner. Men jeg er enig i den foreslaaede Bestemmelse i § 13, 2det Stykke, og i, at det, at dette Forhold maa ordnes, ikke kan være nogen Hindring for Struers Oprettelse til Købstad. Jeg mener ogsaa, at det maa ordnes paa en saadan Maade, at ogsaa Struer Byraad faar Indflydelse paa Havnens Bestyrelse, og jeg kan billige, at det sker under Indenrigsministerens Ledelse og i Samraad med Ministeren for offentlige Arbejder. Jeg finder altsaa heller ikke Anledning til andet end at anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Mølgaard-Nielsen: Ved Lovforslagets Fremsættelse udtalte den højtærede Indenrigsminister, at der var et Forhold, som henstod uafgjort mellem Struer og Holstebro, nemlig Forholdet med Hensyn til Havnen, der ogsaa er blevet fremdraget her. Men der foreslaas, hvad ogsaa den højtærede Minister den Gang pegede paa, en Løsning af dette Spørgsmaal i § 13. Denne Løsning haaber jeg skal være tilfredsstillende for alle Parter. Den højtærede Minister udtalte endvidere ved Forelæggelsen, at „man har fra alle Sider været enig om, at den tilstedeværende Uoverensstemmelse ikke bør sinke Lovforslagets Fremsættelse“. I Tillid til dette vil heller ikke jeg stille mig hindrende i Vejen for det foreliggende Lovforslags Gennemførelse, og da jeg ikke antager, at det er nødvendigt at søge nye Oplysninger angaaende andre Spørgsmaal i denne Sag, finder jeg heller ikke Anledning til at ønske den henvist til et Udvalg, men skal anbefale den til hurtig Fremme i Rigsdagen.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg takker for de faldne Udtalelser, hvoriblandt jo ogsaa var Udtalelser baade af Struers